

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΧΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18—'Εν δε ταίς ἑταρ. φρ. 18—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Θ' ΑΠΟΘΑΝΩΜΕΝ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ.

Ἐννοοῦμεν οἱ συμπολίται μας νὰ μὴ ἀφήσουν μόνον εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας ὑγείας. Εἶναι ἀγὼν εἰς τὸν ὅποιον πρέπει ὅλοι νὰ λάβωσι μέρος ἐπιβαλλόμενοι διὰ τῆς ἐπιρροῆς των, διὰ τῶν ψήφων των, διὰ τῶν φωνῶν των καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ καλοῦ, καλοῦ ξυλοκοπήματος. Μὴ νομίζουσι ὅτι ἀρκεῖ νὰ γραφῶσιν ὀλίγα ἄρθρα διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν αὐτοὶ ἐξ ἐπιδημίας.

Ἄντι νὰ συζητῶσιν ἀηδῶς εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ὅπου σταθοῦν τὰ αἰώνια πολιτικὰ τοῦ Ρωμηοῦ, ἅς κάμουν θέμα τῆς ἀνεξαντλήτου λίμης των τὸ ζήτημα τοῦτο, ἴσως οὕτω κάτορθωθῆ νὰ σχηματισθῆ τοῦλάχιστον μία κοινὴ γνώμη δυναμένη νὰ ἐπιβληθῆ. Διότι ἡμεῖς ἀληθῶς ἀποροῦμεν τί ἄλλο περιμένουσι νὰ πάθωσιν ἀφοῦ σήμερον ὡς ἐν πολιορκουμένη πόλει ἔλειψε τὸ κρέας ἐντελῶς ἕνεκα τῆς ἐπιζωτίας. Οἱ βόες ἔχουσιν ἀσθένειαν, οἱ ἄμνοι εὐφλογίαν, οἱ χοῖροι τρώγουσι τὰ θνησιμαῖα ἀμφοτέρων καὶ πάσχουσι καὶ αὐτοὶ, καὶ δὲν μένει τίποτε ὑγιᾶς διὰ νὰ φάγωμεν ἡμεῖς. Τοῦλάχιστον ἂν εἴμεθα βέβαιοι ὅχι ὅτι γίνεται καλῶς ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῶν κρεάτων, ἀλλ' ὅτι οἱ ὑπάρχοντες ἰατροὶ ἀρκοῦν ἀπλῶς πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἴσως ἀπεφασίζαμεν νὰ μὴ ἀποθάνωμεν ἐκ τῆς ἀσιτίας ἐξ ἧς κινδυνεύομεν σήμερον, ὅσοι δὲν θέλομεν ν' ἀποθάνωμεν ἐκ τινος εἶδους ἐπιζωτίας. Ἄλλ' οἱ ἰατροὶ οἵτινες ἐν καιρῷ τῆς ἐπιδημίας διωρίσθησαν, ἀπελύθησαν διὰ λόγους οἰκονομίας εἰς τὴν χώραν τῆς σπατάλης.

Ἀφίνομεν δὲ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως ἀφοῦ αὐτὸ πλέον κατήντησε ζήτημα συγκρούσεως ἐξουσιῶν μεταξὺ ἀστυνομίας καὶ δημαρχίας καὶ μέχρις οὗ λυθῆ, ἡμεῖς εἴμεθα καταδεδικασμένοι νὰ πίπτωμεν καθ' ὁδὸν νεκροί, ὡς ἐν καιρῷ χολέρας, ἐξ ἀσφιξίας. Διότι ὁ Δήμαρχος καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ κωμικὸν δημοτικὸν συμβούλιον φροντίζουσι νὰ αὐξήσουν τὰ εἰσοδήματα τοῦ δήμου κατὰ τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν καὶ ἐκθέτουσιν εἰς δημοπρασίαν τὰς ἀκαθαρσίας ἵνα ἔχωσιν οὕτω δωρεὰν τὸ σκού-

πισμα τῶν ὁδῶν, ἀντὶ νὰ ἐξοδεύσουσι ἑκατὸν τρεῖς διὰ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων καὶ νὰ χρεωκοπήσῃ ἔστω ὀλόκληρος ὁ δῆμος.

Ἐἴχομεν ἐπιδημίαν, εἴχομεν ἀσφιξίαν, εἴχομεν πᾶν εἶδος νόσου καὶ μαλακίας ἐξ ὧν κινδυνεύομεν ν' ἀποθάνωμεν καὶ τώρα ἤλθεν ἡ ἐπιζωτία καὶ ἡ εὐφλογία νὰ καταδικάσῃ, ὅλους ὅσοι ἠθέλομεν νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ αὐτὰς, ν' ἀποθάνωμεν ἐκ τῆς πείνης. Καὶ ἔπειτα θέλετε νὰ μὴ ἀνακηρύξωμεν θεοὺς τῆς μωρίας ὅλους ἐκείνους τοὺς πλουσίους, οἵτινες ἀποφασίζουσι ν' ἀποκατασταθοῦν καὶ νὰ κατοικήσουσι ἐδῶ.

Blowitz

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἐγγραφον μεγίστης σπουδαιότητος ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ προχθεσινῇ Στοᾷ, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον ὄχι μόνον ἐτρηεῖτο ἀπόκρυφον, ἀλλὰ καὶ δημοσιευθὲν δι' ἄλλων ἐφημερίδων ἠλλοιώθη ἐντελῶς. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ πρὸς τὸν Κεδίβην κοινὴ διακοίνωσις, πρωτοφανῆς διὰ τὰς ἀλληγορίας καὶ τὸ ἐν γένει ὕφος. Οἱ εὐρωπαῖοι ἀντιπρόσωποι ἀρχίζουσι διὰ τῶν λέξεων ἡ πούλια βασιλεύοντες, ὑπαινιττόμενοι τὸν πρῶτον Κεδίβην φαίνεται καὶ παραλείψαντες πρὸς ἔμφασιν τὴν ἀρτί, καὶ τελειώνουσι διὰ τῆς ἐξῆς βαναυσολογίας κοπρία εἰς τὸ χωράφι. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη τῆς Στοᾶς μεγάλως ἐτάραξε τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους, σχολιάζεται δὲ πολὺ καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἄν ἐλυπήθημεν ὀλίγον διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Μαυροκορδάτου καὶ ἡ ὀλίγη αὐτῇ λύπη ἐξηλήθη ὅταν ἀνεγνώσαμεν τὸ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς εὐχαριστήριον τοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπιτυχόντος κ. Ἀργυροπούλου. Εἶναι τοιοῦτον ὥστε ἂν ἀπ' αὐτοῦ κρίνωμεν περὶ τῶν ἐν τῇ βουλῇ λόγων τοῦ κυρίου βουλευτοῦ, σὰς διαβεβαιώμεν ἐκ τῶν

προτέρων ὅτι ἀπὸ τοῦδε δυνάμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν σατυρικὴν ὕλην ὀλοκλήρων στηλῶν τοῦ **Μη Χάνεσαι**.

Ἐχρειάσθησαν τόσα ἔτη εἰς τὸν θάνατον νὰ θερίζῃ ἐπισκόπους, ἐν εἰδικὸν δικαστήριον νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὀλίγους τοιοῦτους καὶ εἶχομεν κατορθώσῃ ἐπὶ τέλους νὰ κενωθῶσι δέκα ἑπτὰ ἔδρα ἐπισκοπικαί.

Ἄλλ' ὅταν συλλογιζόμεθα ὅτι τὸ κατὰ τὴν στατιστικὴν τὸ 1]150 τῶν ἐλλήνων κληρικῶν εὐρέθῃ ἔτοιμον, κατὰλληλον καὶ ἄξιον νὰ καθέξῃ τὰς θέσεις αὐτὰς μᾶς ἐρχεται ἡ ἰδέα ὅτι ὅλοι μας εἴμεθα ἱκανοὶ διὰ *μίτρας*.

Τὸ περὶ ἐμπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζήτημα ἀνεφάνη σήμερον παρ' ἡμῖν εἰς τὸ περὶ κρανῶν. Ὁ *Αἰὼν* ἔγραψε τρεῖς στήλας ἐναντίον των, ἡ *Ἐφημερίς* δύο ὑπὲρ, ὁ κ. Φιλίμων ἀνταπάντησε δι' ἄλλων τριῶν ἐπιφυλαχθεῖς νὰ σχολιάσῃ ἀκόμη δι' ἰσαριθμῶν καὶ τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἀρθροῦ τοῦ *Μιμῆ* ἰδέαν. Ὁ *Μιμῆς* περιμένῃ νὰ τελειώσῃ ὁ *Αἰὼν* διὰ νὰ τὸν τσακίσῃ μὲ ἓνα ἀρθράκι πάλιν. Καί οὕτω ἐξακολουθεῖ νὰ μουντζουρώνεται χαρτί ἐνῶ τὸ περὶ κρανῶν διάταγμα ὑπεβλήθη, ὑπεγράφη καὶ δημοσιεύεται.

Προκαίμενου δὲ περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν κρανῶν ὑπὸ τῆς *Ἐφημερίδος* :

— Ὁ *Μιμῆς* ἐζήλησε τὴν ὑπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιγραφῆν τοῦ ἀρτοποιοῦ τῆς *Αὐλῆς* καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν ἀρθρῶν τοῦ αὐτῶν νὰ τιτλοφορηθῇ *Ἐφημεριδοποιός τῆς Αὐλῆς*.

Ἐκ τῆς διαμάχης μεταξὺ *Ἐφημερίδος* καὶ *Αἰῶνος* ὁ ἀπαθὴς ἀναγνώστης εὐρίσκειτο ἐν ἀμηχανίᾳ ποῖον ἐκ τῶν δύο νὰ θαυμάσῃ, τὰ κράνη ἢ τὰ . . . κρανία τῶν δύο δημοσιογράφων.

Ὁ Ἀγαθόπουλος προσφέρων μπουγαμά τοὺς ὑπασπιστάς του ἠδύνατο νὰ κάμῃ καὶ — Τούλάχιστον ἔτσι μπορεῖ νὰ μᾶς πᾶ συμμαχικὸ στρατό.

Καὶ μίαν ἐπαθὸν εἰς τὰ νέα ἐξάστιχα τοῦ ἄ τὰ δριμύτατα, (μὲ τὴν ἀπαγγελίαν του) :

Ὁ Δομοκός, ἡ ἀτιμος συνθήκη καὶ τὰ κράνη Δὲν μένει πλέον ἄλλο τι εἰμὴ καὶ . . . τὸ κα

Ὁ διευθυντὴς τοῦ **Μη Χάνεσαι** ἐπανελθὼν μὲ δεκαπενθήμερον ἀπουσίαν εὐχαριστεῖ ἐκ καρδίας ἐγκάρδιον φίλον του κ. **Ἀριστέιδην Ρούκην**, διευθύνοντα μετὰ πολλῆς δεξιότητος εἰς τὰς ἀνωμάλου θύνατα τῶν ἐορτῶν ἡμέρας τὸ **Μη Χάνεσαι** καὶ συνεργασθέντα τόσον εὐφυῶς μετὰ τῆς λοιπῆς χορείας τῶν συντακτῶν τοῦ **Μη Χάνεσαι** εὐχαριστεῖ ἐπίσης τοὺς προσφιλεῖς συντάκτας τῆς *Ἐφημερίδος*, *Νέων Ἰδεῶν*, *Νέας Ἐφημερίδος*, «*Journal d' Athènes*» καὶ τὸν παλαιόν του φίλον καὶ συναδέλφον, τὸν περιπαθῆ Κλεάνθη Τριαντάφυλλον, δι' ὅσα καλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔγραψαν. Ζητεῖ συγγνώμην παρὰ τῶν τακτικῶν ἀναγνωστῶν τοῦ **Μη Χάνεσαι** διότι καθυστέρησαν ἕνεκα τῆς ἀπουσίας του καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐορτῶν δύο τρία φύλλα ἐκ τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως· ἐλπίζει ὅτι καὶ τούτων τὴν ἔλλειψιν λίαν προσεχῶς θέλει ἐπανορθώσῃ καὶ νέας δυνάμεις χάρις εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν φίλων του καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ δημοσίου θέλει περιποιήσῃ εἰς τὸ φύλλον του· καὶ ἐπὶ τέλους ἀνακοινῶι ὅτι μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου θέλουσιν διανεμηθῆ ἀγγελίαι τοῦ **Μη Χάνεσαι** πρὸς ἐγγραφῆν νέων συνδρομητῶν καὶ ἐναρξῖν τῆς μετὰ νέων βελτιώσεων τετρακίς τῆς ἐβδομάδος ἐκδόσεως τοῦ **Μη Χάνεσαι** ἅμα τῇ ἐγγραφῇ ἀριθμοῦ τινος νέων συνδρομητῶν.

Ο ΑΝΗΡ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ

ὑπὸ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς ἐντελῶς ἀγρίοις λαοῖς χαίρει πλειότερας ἐλευθερίας ἢ παρὰ τοῖς ἡμιαγρίοις καὶ βαρβάροις· τοῦτο σημαίνει ὅτι ὅσον πλειότερον τελειοῦται κοινωνικῶς ὁ ἄνθρωπος, τόσον περισσύτερον εἶνε ἐχθρὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ τε ἀτόμου καὶ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ· ἡ ἀλήθεια ὅμως αὕτη ἐφαρμόζεται μέχρι ἐνός βαθμοῦ κοινωνικῆς τελειότητος καὶ πολιτισμοῦ, κατόπιν δὲ τοῦ βαθμοῦ τούτου συμβαίνει ἀκριβῶς τούναντίον. Ὁ δὲ λόγος ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅτι παρὰ τοῖς ἀγρίοις ἡ ἐλευθερία δὲν εἶνε ἀποτέλεσμα ἰδεῶν, ἀλλ' εἶνε αὐτόματος οὕτως εἰπεῖν, προσελθούσα ἐκ τοῦ φυσικοῦ βίου αὐτοῦ, ἐνῶ παρὰ τοῖς μᾶλλον ἀνεπτυγμένοις λαοῖς ὁ μικρότερος βαθμὸς ἐλευθερίας, ἡ δουλεία ἢ ἡ τυραννία ἐμφανίζει βαθμὸν τινα πολιτισμοῦ, διότι τοῦτο προϋποθέτει ἤδη κοινωνικὴν τινα ὀργάνωσιν, διαρρυθμισίαν τινα

τῶν σχέσεων τῶν ἀτόμων, ἐπικράτησιν μιᾶς τάξεως αὐτῶν ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἄλλης, αὐξήσιν ἐπομένως τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἀγῶνα περὶ τῆς ζωῆς ἰσχυρότερον καὶ ἄρα αὐξήσιν τῆς διανοίας.

Ὡστε παριστάμεθα ἐνώπιον τοῦ περιέργου τούτου φαινομένου, καθ' ὃ ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἐχειροτέρευε, ὅσῳ πλείοτερον ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνδρὸς ἔβαινε πρὸς τὰ πρόσω, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ περιμείνη τις νὰ ἴδῃ ὅτι συνέβη τὸ ἐναντίον. Ἀνάλογον τοιοῦτου φαινομένου βλέπομεν καὶ εἰς ἐν ἄλλο γεγονός.

Αἱ ἰδέαι παραδείγματος χάριν περὶ κοσμογονίας καὶ θεότητος παρὰ τοῖς μὴ ἀνεπτυγμένοις λαοῖς ἢ ὅλως δὲν ὑπάρχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς Κάρφοις, ἢ εἶνε λίαν ἀπλατ' ἐνόσῳ δὲ ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια ἐπλούτιζε, βλέπομεν ὅτι αἱ ἰδέαι αὗται ἐγένοντο τερατωδέστεραι, ἀλογώτεραι καὶ ἀφυσικώτεραι· ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμέν τινας λίαν πεπολιτισμένων ἔθνων τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ αἰῶνος ἡμῶν διὰ νὰ θαυμάσωμεν τὸ ὕψος τῆς παραφροσύνης, εἰς ὃ δύναται ποτε νὰ φθάσῃ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Οὕτω, ὡς ἀναφέρει ὁ Büchner, οἱ Ἀρμένιοι ἔχουν τὴν ἐξῆς παράδοσιν περὶ τῆς κοσμογονίας: «Τὸ ἀόρατον καὶ αἰώνιον ὅσον περὶ τῆς κοσμογονίας: «Τὸ ἀόρατον καὶ αἰώνιον» ὃν ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὴν δύναμίν του καὶ νὰ φανῇ ἐν τῇ δόξῃ του. Ἐν ἀρχῇ ἐδημιούργησε τὸ ὕδωρ μόνον διὰ μιᾶς σκέψεως, καὶ κατέθηκεν ἐν αὐτῷ τὸ σπέρμα